

Dobrý den. Omlouvám se, že nemám svůj projev příliš připravený. Očekával jsem totiž, že jako první vystoupí pan kolega Škromach.

Paní Alena je hodná. Dala orgům KSP mikiny. Organizátorům Detonace ale nic neposlala. Proto jí zaslali poštou anonymní balíček. Balíček však nikdy nedošel. Poslední stopa je tam, kde se dnes nachází bazén v Poštovní ulici. Leč o paní Aleně vlastně tento příběh vůbec nemá být.

Mějme například Kateřinu a Tomáše. Kateřina je Tomášovou neoddělitelnou součástí. Katka se Tomáše nejraději dotýká na třech místech, což Tomášovi plně vyhovuje. Kdyby to bylo na více, Tomáš by se cítil rozděleně. Ne, že by tedy trpěl nějakou schizofrenií, ale už by to zkrátka nebyl ten Tomáš, pro kterého Katka existuje. Velikostně si vyhovují. Jednou se Tomáš chtěl stát Katčinou součástí, ale nešlo to. Katka se nezvládla tolik roztáhnout, aby se tam Tomáš vešel celý. On totiž Tomáš je trojúhelník, další stanoviště je na rozhledně a Katka je jeho kružnice vepsaná.

V klášteře se nám uchytila pohlavní nemoc. Už zase! Nám se ty jeptišky zdály již od začátku nějaké podezřelé. „A vám se líbí?“ „Což o to, pěkné by byly. Potkali jsme je, když jsme se vraceli z Německa, kousek za hranicí.“